

Основними видами самостійної роботи студентів є: репродуктивний, творчий та комбінований. Наприклад, самостійна робота репродуктивного характеру становить процес ознайомлення з навчальним матеріалом за питаннями, що винесені на самостійне вивчення та повторення (наприклад, ознайомлення з матеріалами правозастосовчої практики, опрацювання наукових статей з метою вивчення їх змісту). Самостійна робота творчого характеру включає виконання індивідуальних завдань, які мають науковий або практичний характер і передбачає роботу із додатковими джерелами, їх підбір та аналіз, опрацювання, вироблення пропозицій (наприклад, підготовка рефератів, доповідей на науково-

Find similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

теру. Варто зауважити, що навчальний час, який відводиться для самостійної роботи студентів, повинен регламентуватися навчальним планом і має становити не менше 1/3 та не більше 2/3 загального обсягу навчального часу. Зміст самостійної роботи студентів та її обсяг повинен визначатися викладачем, який організує та контролює самостійну роботу. Така робота студентів має забезпечуватися системою навчально-методичних засобів: підручниками, навчально-методичними посібниками тощо. У процесі опрацювання навчального матеріалу, студенти повинні використовувати першоджерела, а також основну та додаткову літературу навчального та наукового характеру.

Таким чином, застосування у навчальному процесі наукової складової в самостійній роботі студентів дозволить не лише стимулювати розвиток їх творчих здібностей, але й сприятиме становленню студентів як майбутніх дослідників і науковців.

Грищук Н. В., канд. юрид. наук, старш. викл.
кафедри теорії та історії держави і права

НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ: НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Наукова діяльність студентів університету є обов'язковою та невід'ємною частиною підготовки висококваліфікованих кадрів у КНЕУ. Водночас ця діяльність є елементом освітнього процесу, що включає навчально-виховну, наукову та практичну складові.

На сьогоднішній день, в умовах глобалізації та розвитку інноваційних технологій, у цілому до наукових досліджень висуваються вимоги не тільки щодо їх новизни, а й практичної значущості. Такі ж вимоги мають висуватися і до студентської науки, завдяки розвитку якої забезпечується підготовка фахівців на рівні сучасних вимог.

На сьогоднішній день використовуються такі форми наукової роботи зі студентами, як проведення предметних олімпіад і конкурсів за спеціальностями, наукових конференцій, конкурсів наукових робіт, робота студентів у наукових гуртках та інших наукових об'єднаннях тощо. Зазвичай результати цієї наукової роботи під авторством студента не виходять за межі університету.

Така ситуація, на наш погляд, має кілька негативних наслідків. По-перше, вона не сприяє популяризації наукових досягнень студентів КНЕУ, а наукові заходи, у яких можуть брати участь студенти (як от республіканські олімпіади, всеукраїнські та міжнародні наукові студентські конференції тощо) через причини фінансово-матеріального характеру є разовими. По-друге, переважна кількість студентів позбавлена можливості використовувати набуті теоретичні знання на практиці саме під час навчання.

Але ж саме у науково-дослідній діяльності студентів найбільш вдало поєднуються навчання і практика. На перших етапах наукової діяльності (шляхом участі у наукових гуртках, конференціях) студент набуває навички дослідницької роботи, які потім повинен впроваджувати у безпосередні дослідження, пов'язані з практикою. Такі дослідження мають відбуватись уже починаючи з III—IV семестрів, а не тільки у ході переддипломної практики, пов'язаної з підготовкою магістерської дипломної роботи.

Звичайно, запровадження науково-практичних досліджень студентів на більш ранніх етапах навчання пов'язано з підвищеною увагою та терпінням щодо них наукових керівників. Кожен викладач університету повинен приділяти науково-дослідній роботі студентів не менше уваги, ніж до аудиторних занять, незважаючи на те, що це забирає багато сил і часу.

Втім, позитивний ефект матиме, на наше переконання, залучення до такої роботи керівників-практиків. Реалізувати останню позицію цілком реально двома шляхами:

1. через спонукання студентів до проходження одно- двомісячної практики на базі як державних, так і приватних установ і організацій під час виконання курсових робіт у час, вільний від навчання;

2. через залучення на громадських або платних засадах практиків до керівництва у наукових студентських гуртках.

Перша позиція, хоча і є перервною, має більший позитивний ефект, оскільки студент безпосередньо задіяний у практичний процес. Друга позиція хоча й виключає активну практичну діяльність студента, є більш простою з організаційної точки зору та забезпечує безперервну роботу, оскільки до керівництва гуртком може бути залучено кількох фахівців-практиків, які відповіdatимуть на питання студентів, що виникають у ході реалізації останніми науково діяльності.

Оскільки науково-дослідна діяльність студентів повинна перебувати у фокусі інтересів керівництва університету, пропонуємо розглянути напрями її удосконалення на одному із найближчих засідань Вченої Ради КНЕУ.

*Демченко Н. М., асистент
кафедри правового регулювання економіки*

ДОСВІД ТА ПРОБЛЕМИ ОБ'ЄКТИВНОСТІ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НА СЕМІНАРАХ З ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН

Проблема об'єктивності оцінювання навчальних досягнень студентів на семінарських заняттях завжди була і залишається актуальною. Вона зумовлена цілим рядом чинників: новими вимогами до діяльності студентів, які самі стають відповідальними за своє навчання; суттєвим рівнем мобілізації самостійності студентів; підвищенням відповідальності та вимогливості до себе у навчанні. А також, на нашу думку, проблема об'єктивності оцінювання якості навчальної роботи студентів, у першу чергу, пов'язана із заходами по вдосконаленню чинної технології оцінювання знань та різкою адаптацією її до загальноєвропейських вимог, визначених Європейською системою залікових кредитів.

Оцінювання — формалізований або експертний процес визначення рівня навчальних досягнень студентів, який завершується виставленням балів.

Не буде зайвим нагадати, що згідно із теорією навчальної діяльності, оціночна діяльність породжує потребу студента або ви-